

Gods woord beschrijft onze verhouding met God.

Gods woord helpt ons God te verstaan.

Hij heeft het heelal tot aanzijn gesproken, tonende Zijn scheppende kracht en godheid. "Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien" (Romeinen 1:20).

Wij bewonderen Gods schepping en zien in, dat Zijn grootheid ons bevattingsvermogen te boven gaat. Wij kunnen niet eens de uitgestrektheid van het heelal vatten, hoe kunnen wij de verhevenheid van de Schepper begrijpen? "O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis

Gods, hoe ondoorgrondelijk zijn zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk zijn wegen! Want: wie heeft de zin des Heren gekend? Of wie is Hem tot raadsman geweest? Of wie heeft Hem eerst iets gegeven, waarvoor hij vergoeding ontvangen moet? Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen: Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid! Amen" (Romeinen 11:33 t/m 36).

De schepping bewijst het bestaan van een Schepper, maar door het geschreven woord krijgen wij een duidelijker begrip van God. Wij leren Hem kennen als Schepper, Richter, Redder, Vader en Vriend.

Wij vernemen dat God één is. Hij is oppermachtig, oneindig, eeuwig, ondoorgrondelijk, almachtig, alwetend, onzichtbaar, alomtegenwoordig, onveranderlijk,

heilig, wijs, billijk, trouw, zuiver, waarachtig, rechtvaardig, goed, genadig, barmhartig, verdraagzaam, onpartijdig, liefdevol en mild. Deze eigenschappen van God vernemen wij uit Zijn woord.

Ons begrip van God neemt toe door het vermeerderen van onze kennis van Zijn woord.

Gods woord helpt ons onszelf te verstaan.

Wij ontdekken onze afkomst, onze aard, onze toerekenbaarheid, onze zonde en onze bestemming.

Wij kennen onze afkomst. "En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat

op de aarde kruipt. En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen" (Genesis 1:26, 27). God heeft ons naar Zijn eigen beeld gemaakt en heeft ons over de gehele aarde als heersers aangesteld.

Omdat wij naar Gods beeld zijn gemaakt, zijn wij toerekenbaar voor hoe wij elkaar behandelen: "Wie des mensen bloed vergiet, diens bloed zal door de mens vergoten worden, want naar het beeld Gods heeft Hij de mens gemaakt" (Genesis 9:6).

Wij kennen onze aard. "Toen formeerde de HERE God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; alzo werd de mens tot een levend wezen" (Genesis 2:7). Het lichaam zonder geest is dood (Jakobus 2:26). "En het stof wederkeert tot de aarde, zoals het

geweest is, en de geest wederkeert tot God, die hem geschonken heeft" (Prediker 12:7).

De mens bestaat uit lichaam, ziel en geest: "En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te blijven" (1 Tessalonicenzen 5:23).

Wij kennen onze toerekenbaarheid. "Maar Ik zeg u: Van elk ijdel woord, dat de mensen zullen spreken, zullen zij rekenschap geven op de dag des oordeels" (Matteüs 12:36). "Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat een ieder wegdrage wat hij in zijn lichaam verricht heeft, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad" (2

Korintiërs 5:10). "Zo zal [dan] een ieder onzer voor zichzelf rekenschap geven [aan God]" (Romeinen 14:12).

Wij kennen onze zonde. Wij vernemen hoe de zonde de wereld is binnengekomen, over de zonden van onze voorouders worden wij ingelicht, en de gevolgen van onze eigen zonden worden ons duidelijk gemaakt.

"Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods"

(Romeinen 3:23). "Ieder, die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid, en de zonde is wetteloosheid" (1 Johannes 3:4).

"Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet" (1 Johannes 1:8). "Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood" (Romeinen 6:23).

Wij kennen onze bestemming. Job stelt de vraag, "Als een mens sterft, zou hij herleven?" (Job 14:14). Later beantwoordt hij zijn eigen vraag, "Nadat mijn huid aldus geschonden is, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen" (Job 19:26).

Een opstanding wordt beloofd. "Velen van hen die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken, dezen tot eeuwig leven en genen tot versmading, tot eeuwig afgrijzen. En de verstandigen zullen stralen als de glans van het uitspansel, en die velen tot gerechtigheid hebben gebracht als de sterren, voor eeuwig en altoos" (Daniël 12:2, 3). "Terwijl ik van God hoop, gelijk ook dezen zelf het verwachten, dat er een opstanding van rechtvaardigen en onrechtvaardigen zal zijn" (Handelingen 24:15). "Verwondert u

hierover niet, want de ure komt, dat allen, die in de graven zijn, naar zijn stem zullen horen, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel" (Johannes 5:28, 29).

De Schrift is als een spiegel die ons in staat stelt onze ware gedaante te aanschouwen (Jakobus 1:22 t/m 25). Wij kennen ons eigen beter door onze kennis van Gods woord.

Gods woord helpt ons onze verhouding met God te verstaan.

Wij vernemen dat, hoewel de mensen in het begin een nauwe band met God hadden (Genesis 3:8), de zonde scheiding bracht. Zoals Israël vele jaren later werd verteld: "Uw ongerechtigheden zijn het, die

scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn" (Jesaja 59:2).

Ook al dwaalde de mens af, God bleef hem zegenen. Barnabas en Paulus hebben de mensen van Lystra verteld dat "de levende God, die de hemel, de aarde, de zee en al wat erin is, gemaakt heeft", heeft "Zich niet onbetuigd gelaten door wel te doen, door u van de hemel regen en vruchtbare tijden te geven en aan uw harten overvloed van spijs en vrolijkheid te schenken" (Handelingen 14:15 t/m 17). "Iedere gave, die goed, en elk geschenk, dat volmaakt is, daalt van boven neder, van de Vader der lichten, bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer" (Jakobus 1:17).

God had een plan waardoor de mens vergeven kon worden opdat de gebroken verhouding hersteld kon worden.

Wij vernemen hoeveel God ons liefheeft. "Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem" (1 Johannes 4:9). "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe" (Johannes 3:16).

Jezus kwam om de wereld met God te verzoenen, zoals Paulus heeft uitgelegd: "En dit alles is uit God, die door Christus ons met Zich verzoend heeft en ons de bediening der verzoening gegeven heeft, welke immers hierin bestaat, dat God in

Christus de wereld met Zichzelf verzoenende was, door hun hun overtredingen niet toe te rekenen, en dat Hij ons het woord der verzoening heeft toevertrouwd. Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door onze mond u vermaande; in naam van Christus vragen wij u: laat u met God verzoenen. Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem" (2 Korintiërs 4:18 t/m 21).

Als antwoord op de liefde van God, leren wij Hem liefhebben: "Gij zult de HERE, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht" (Deuteronomium 6:5).

God is een liefdevolle Vader die wil dat Zijn afgedwaalde kinderen zich bekeren en zich tot Hem

terugwenden. In de gelijkenis van de verloren zoon heeft Jezus de liefde van God op een krachtige wijze geïllustreerd. Hoewel de zoon van huis wegging en de rijkdom van zijn vader verkwistte, werd hij met open armen ontvangen toen hij zich vernederde en terugging: "En hij stond op en keerde naar zijn vader terug. En toen hij nog veraf was, zag zijn vader hem en werd met ontferming bewogen. En hij liep hem tegemoet viel hem om de hals en kuste hem. En de zoon zeide tot hem: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, ik ben niet meer waard uw zoon te heten. Maar de vader zeide tot zijn slaven: Brengt vlug het beste kleed hier en trekt het hem aan en doet hem een ring aan zijn hand en schoenen aan zijn voeten. En haalt het gemeste kalf en slacht het, en laten wij een feestmaal

hebben, want mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is gevonden" (Lucas 15:20 t/m 24).

Wij kennen onze verhouding met God beter door onze kennis van Zijn woord.

God heeft ons Zijn woord gegeven opdat wij God, onszelf en onze verhouding met God beter kunnen verstaan. Amen.

Roy Davison

<http://www.oldpaths.com/RD>